

PETER NAGY: Střežil jsem každou notu

Peter Nagy, autor mnohých nezapomenutelných písní, se na československé hudební scéně pohybuje už pětadvacet let. Svým fanouškům teď udělal dvoji radost: k jubileu u Supraphonu vydal dvojalbum *Labute a havrany*. První disk tvoří zcela nové studiové album, druhý obsahuje záznam koncertu, na kterém téměř akusticky zněly Peterovy velké hity.

Jak tahle kombinace vznikla?

Přemýšleli jsme s šéfproducentem Supraphonu, panem Karlem Deníšem, jestli vydat novou desku nebo staré pecky. Měl jsem hotových dvanáct nových písní a v té době přišla nabídka jednoho slovenského rádia na unplugged koncert. Řekl jsem si: fajn, nahrajeme ho a uděláme dvojalbum. Vznikla tak kombinace nového alba s albem hitů, které bylo natočeno na zmíněném koncertu.

Co pro vás znamená akustické zpívání a hraní?

To je věc, kterou mám rád, i když je to těžší, než zpívat a hrát s rockovou kapelou. Při hlasitém hraní se odpouštějí chyby, ony se totiž daleko lépe schovávají. Při unpugged-hraní je ale slyšet úplně všechno! Ze všeho nejtěžší je hrát úplně sám,

Peter Nagy pokřtil CD symbolicky s labutí a havranem

jen s kytarou. V květnu mě čeká právě takové turné, Toronto, New York, San José a Los Angeles. Vždycky hodinu a půl sám na jevišti. Ale jak říkám – je mi to příjemné. Začínal jsem jako písničkář, takže mi takové hraní nedělá problémy.

CD s živým koncertem jste vytvořili v rekordně krátké době!

To je pravda, kvůli mému nemoci se koncert posunul o týden a album vzniklo doslova pár dní poté. Ale mixovat ten koncert nebyl problém, to už bylo vlastně nahráno. Hodně jsem si ale dal záležet na mixáži nového studiového alba, to je takové moje dítě. Střežil jsem na něm kaž-

dou notu, musím říct, že je to doopravdy vypiplaná deska.

V záhlaví nového alba říkáte, že svět se za poslední dobu hodně změnil.

Změnil se opravdu moc, především v myšlení lidí. Lidé jsou skeptičtější, svět přitvrdil. Na naší planetě žije daleko víc lidí, než je schopna uživit, je tu tlačence. A všechno se hodně komercializuje. Negativní informace se mnohdy prodávají lépe, než informace pozitivní. Všude samá reklama. A, bohužel, přibývá lidí, kteří té reklamě věří.

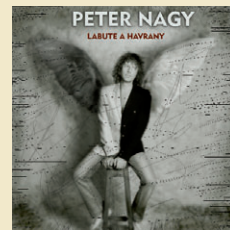
Patříte i vy ke skeptikům?

Spíš se na věci dívám z nadhledu.

Jsem v roli dvorního blázna, který si může dovolit to říct. Já reklamě nevěřím, obzvláště když vím, jak vzniká. Je to zcela virtuální svět. Kdo jednou seděl ve střížně při výrobě videoklipu a viděl, jak se rodí, je ve stejné situaci, jako člověk, který se dostane do zákulisí levné čínské restaurace. Už nikdy pak nemůže jíst nic z čínské restaurace.

Svět není ani úplně černý, ani úplně bílý; to jste zřejmě chtěl říct i fotografií na obalu alba, je to tak?

Ano. Jsem tak trochu blázen do černobílé fotografie, proto i ta titulní fotka je černobílá. Vymyslel a vyrobil jsem ji sám, chtěl jsem dát do protikladu černou a bílou, labuť a havrany, muže a ženu. Je to jako jin a jang. Všichni máme své špatné vlastnosti a představy stejně jako vlastnosti a představy dobré. Nikdo není ideál. Ani já.

SU 5956-2

ZDENĚK SVĚRÁK PŘICHÁZÍ S DESKOU SLIČNOU JAKO NEVĚSTA

Audioknihy vydával Supraphon už dávno, jenom jim tak neříkal. V současnosti nicméně přichází s celou edicí audioknih, tedy nahrávek původně literárních či jinak tištěných děl. Vedle desek s Boccaccovým Dekameronem, Poláčkovými Muži v ofsajdu, Nepilovým dílkem Jak se dělá chalupa a pohádkou Ivana Martina Jirouse vycházejí ve zvukové podobě i povídky Zdenka Svěráka. Vedle autora je čtou i Libuše Šafránková a Daniela Kolářová. Zdenka Svěráka se ptáme:

V čem vidíte výhody audioknih?

Za prvé: tu knihu si „přečtou“ i nevidomí; to je jedna výhoda. A za druhé: „přečtou“ si ji i ti, kteří nemají na čtení čas a pustí si ji třeba v autě. A ona jim může zpříjemnit cestu. Myslím si, že hodně té naší desce dodala interpretace Libuše Šafránkové a Dany Kolářové; je dobře, že ty povídky nečtu jenom já.

Řekl jste, že škrtnutí je tvůrčí proces; doznané vaše povídky ještě dalších škrtnutí mezi knihou a cédéčkem?

Pokud si vzpomínám, tak moc ne. Ty povídky totiž byly už hodně proškrtané do knihy, takže při načítání

jsem skoro nic nevynechával. Kromě toho jsme pro CD vybrali kratší povídky, aby se vešly.

Není vám někdy dodatečně líto vyškrtnutých pasáží?

Lítosti ke slovům už jsem se odnaučil. Mnohokrát jsem se přesvědčil, že čím je věc stručnější, tím je lepší. Možná mě k tomu vede i psaní pro film a pro divadlo. I na scéně při zkouškách totiž vyhazujeme zbytečné věci, představení musí mít rytmus. Škrtnutí je pro nás tedy proces vylepšování, nikoliv proces vedoucí ke krvácení.

Z původních deseti se na audioknihu dostalo povídek šest ...

To je pravda. Je mi líto některých povídek, které jsem dokonce načítal, ale na CD už se nedostaly. Třeba povídka Fotograf, tu mám docela rád. Nedá se ale vřítit, stopáž cédéčka je omezená. A možná si někdo, kdo si poslechne CD, potom koupí knížku.

A nebo obráceně ...

I to by bylo dobré.

Hlídal jste si i výtvarnou stránku desky? Obal audioknihy je vytvořen v duchu původní tištěné knihy ...

Určitě. Snažím se, aby knížka – a pak i obal CD – byly sličné. Tentokrát jsem se obrátil na kamaráda z divadla Jaroslava Weigla, který dělá veškerou grafickou práci pro naše divadelní tiskoviny. U něj je záruka, že kniha bude skutečně sličná jako nevěsta. A obal desky vychází, jak jste řekl, z obalu knihy.

Píšete pořád povídky?

Zatím na ně nemám čas; až ho budu mít, chci se k povídkám vrátit a nějaké ještě napsat. Alespoň deset. Už dokonce vím, jak se soubor bude jmenovat; nakladatelství mi doporučilo název Nové povídky.

P O Z V Á N K A :

V PÁTEK 15. 5. 2009 OD 15:00 HODIN BUDE ZDENĚK SVĚRÁK PODEPISOVAT SVOJI AUDIOKNIHU A KNIHU NA STÁNKU NAKLADATELSTVÍ FRAGMENT NA MEZINÁRODNÍM VELETRHU SVĚT KNIHY V PRŮMYSLVÉM PALÁCI V PRAZE HOLEŠOVIČÍCH!

Překvapení z archivu Karla Kryla – nikdy nevydaný koncert z roku 1969

V dubnu si připomínáme nedožitě 65. narozeniny legendárního písničkáře Karla Kryla, od jehož úmrtí letos v březnu uplynulo již patnáct let. Vydavatelství Supraphon ve spolupráci s paní Marlen Krylovou připravuje k vydání pozoruhodnou, nikdy nevydanou nahrávku se záznamem koncertních vystoupení těsně před emigrací v roce 1969. Že jde skutečně o nebývalé archivní překvapení se budou moci příznivci jedinečného písničkáře přesvědčit 24. dubna, kdy album vychází pod názvem: „Karel Kryl živě v Československu 1969“. K jubileu Supraphon v těchto dnech již vydal výběrovou kompilaci „Karel Kryl To nejlepší“.

SU 5968-2

Foto: P. Křel

SU 5965-2

Foto: L. Čermáková

Petra Janů – po výběru hitů z rocku a popu je nyní na řadě muzikál

Zpěvačka Petra Janů před časem u Supraphonu vydala 2CD s výběrem svých největších hitů. Kompilace – pod názvem „Já jsem, jaká jsem“, která na prvním disku mapuje pozoruhodnou rockovou část její hudební dráhy – doplňuje druhé CD s oblíbenými popovými hity. Za toto hitové 2CD již Petra Janů převzala Platinovou desku Supraphonu. A právě v těchto dnech se připravuje k vydání nový výběr, který bude reprezentovat i to nejlepší, co zpěvačka nazpívala na poli muzikálových a filmových melodii. Album „Vzpomínky – Film & Muzikál“ vychází u Supraphonu 24. dubna a diskografie Petry Janů tak bude konečně doplněna o výběr toho nejlepšího z repertoáru, ve kterém se s grácií pohybuje posledních patnáct let.

AŇA GEISLEROVÁ: KRÁSA I DOJETÍ V MAGOROVÝCH POHÁDKÁCH

Další velice zajímavou audioknihu vydavatelství Supraphon načetla Aňa Geislerová. Jde přitom o dílo vskutku unikátní: pohádky, které v 80. letech minulého století svým dvěma malým dcerkám psal a v dopisech (často za dramatických okolností) posílal z vězení Ivan Martin Jirous řečený Magor. Supraphonské vydání nese název Povídky šmudle ťululum a Aninou interpretací získává další dimenze.

S nápadem na načení těchto pohádek jste prý přišla vy!

Ano. Když se mi ta knížka dostala poprvé do ruky, říkala jsem si, co to asi bude. Jelikož šlo o Magora, čekala jsem přinejmenším nějakou bláznivinu. A překvapila mě krása a něžnost těch pohádek a básniček. A samozřejmě i jejich dojemnost.

Už jenom tím, v jakých podmínkách vznikaly ...

Dojímá mě už samotné pomýšlení na tyhle věci. Je krásné, že v tom kriminálu Magor vůbec našel sílu na psaní a vytvářel tak krásné obrazy. Ty pohádky a básničky vznikaly mnohdy velice složitě, po řádcích, po kouscích, Magor je posílal ven po papírkách ... Je obdivuhodné, jak při tom všem udržel linii, jak mu to všechno zůstávalo v hlavě. Možná proto jsou ty pohádky tak plastické a hutné. Musel jsem jím dlouho

SU 5927-2

Foto: M. Kubica

v hlavě a dávat je dohromady po kouskách.

Vy jste už před časem načetla pro Supraphon Pohádky pro neposlušné děti a jejich starostlivé rodiče od Dušana Taragela; jsou si s těmi Magorovými v něčem podobné?

Společnou mají svou netypičnost.

Nejsou to takové ty klasické dětské líbezné pohádky. Některé z Taragelových pohádek jsou dost drsné, myslím si, že jsou spíš pro starší děti, které už vidí tu neplech, zlobení, a přijmou i mnohdy kruté ortely v těch pohádkách. A taky dokáží pochopit ironii a nadsázku. Jinak bych ale Magorovy a Taragelovy pohádky nesrovnávala.

Posloucháte někdy audioknihy nebo jiné mluvené slovo na CD?

Já sama moc poslechových knih pro dospělé nemám, ale musím říct, že mě ta věc zaujala. Říkám si, že je to fajn: nemusím vůbec mít knihu v ruce, a když si vyberu interpreta, který mě neirituje, tak si ji poslechnu možná i celou. (smích)

HANA HEGEROVÁ k paběrkám přidá pamlsky

Šansonierka **Hana Hegerová** slaví u posluchačů nepřetržitý úspěch již mnoho desetiletí.

I v době propadu hudebního trhu se její alba prodávají s ohromným úspěchem, a to přitom jde „jen“ o reedice starších nahrávek. V roce 1991 Hana Hegerová poprvé vydala speciální výběr písniček, které vyšly buď na singlech a nebo z různých důvodů zůstaly zapomenuté v archivu. Album tehdy opatřila výmluvným názvem „Paběrky“. Kompilace se s úspěchem prodávala skoro dvě desetiletí. Nyní však již několik let na trhu chybí. Protože je ale o tento jedinečný titul stále zájem, rozhodla se zpěvačka spolu s vydavatelstvem Supraphon, vrátit jej zpátky k posluchačům. Jelikož však od prvního vydání uběhlo přeci jen hodně času – a v archivu Českého rozhlasu se podařilo nalézt ještě další nevydané nahrávky, budou nakonec Paběrky v novém vydání obsahovat dvě CD. Navíc název alba lákavě rozšíří o výstižnější „Paběrky a pamlsky“.

SU 5727-2

Nahrávky divadla Semafor poprvé vydány až po 30 letech!

Divadlo Semafor slaví padesátiny! Supraphon připravuje pro příznivce jedinečné poetiky opravdovou lahůdku, kterou okoření nečekaný archivní nález

Sestidiskový komplet s jasným názvem „SEMAFOR – HRY“ bude obsahovat hned tři oblíbená divadelní představení divadla Semafor. Jedno je nejslavnější – **Jonáš a tingl-tangl**, druhé – **Člověk z půdy** založilo slávu divadla Semafor. A do třetice? To jsou dvě nikdy nevydané nahrávky z představení, které byly objeveny po dlouhých třiceti letech v archivu Supraphonu. Jde o událost! V roce 1978, kdy Jiřímu Suchému byla z politických důvodů omezoována činnost, byl Supraphonem (producentem Hynkem Žalčíkem) pořízen záznam ze dvou významných představení: zcela nově pojaté známé hry **Člověk z půdy**, uváděné pod datem vzniku 1977 (mimo jiné zde s Hanou Talpovou a Jitkou Molavcovou) a nesmírně populární, jonášovsky laděné hry **Sladký život blázna Vincka** (uslyšíme zde i desetiletou zpěvačku Annu K, vystupující tehdy ještě pod svým jménem Luciana Krecarová, začínající herečku Báru Štěpánovou, či mladičkou Dádu Patrasovou). Vydavatelství Supraphon sice nahrávky pořídilo, ale pravděpodobně již kvůli sílící politické cenzuře je nevydalo. Zapomenuty zůstaly

nahrávky ležet bez jakékoliv doprovodné dokumentace v archivu a teprve nyní se vydáním konečně dočkají zasloužené satisfakce. Jiří Suchý byl z objevu nahrávek překvapen a s humorem sobě vlastním k nenačekané situaci dodal: „Kdo by to byl řekl. Myslel jsem, že tyhle dvě hry nikdo nikdy nenahrál. Teď už si to nemyslím a jsem rád.“

Záznamy představení, která vzbuzovala koncem sedmdesátých let minulého století nadšení publika, se dostávají k posluchačům až v novém tisíciletí. Ztracené a nalezené nahrávky mají šanci uchvátit nejen příznivce divadla Semafor, ale všechny, kteří se rádi zasmějí a pobaví.

6CD-Box: **Semafor – Hry** vychází 24. dubna 2009.

SU 5931-2

Foto: M. Kubica

NAĎA URBÁNKOVÁ: VŽDYCKY JDE O KVALITU

Ohlédneme-li se za práci Nadi Urbánkové, musíme smeknout. Má na svém kontě řadu evergreenů a taky skvěle ztvárněných filmových a divadelních rolí. Uprostřed pilné práce slaví paní Naďa životní jubileum; sobě a nám všem si k němu nadělila výběr nestárnoucích hitů. Supraphon ho vydává v rámci své Pop galerie. Nejde o první kompilaci slavných písní této jedinečné zpěvačky, což nás vede k první otázce:

Vybíráte už rutinně nebo je to naopak s postupujícím časem těžší?

Myslím si, že to je stále těžší. V tomto případě mi Supraphon nabídl vydání kompilace a producent Jiří Brodský udělal jakýsi předvýběr. V něm se objevila řada písniček, na které jsem v průběhu doby už zapomněla, teď jsem je tedy znovuobjevovala a uvědomovala jsem si, že jsou bezvadné. Nakonec – kdyby se mi nelíbily, nikdy bych je nenatočila. A co teď? Z důvodu omezeného místa musíte některé písničky odsunout, i když vám u toho krvácí srdce.

Píseň Drahý můj, ale i jiné, třeba Závídím, dnes velmi často hrají třeba na Country Radiu. Myslíte si, že to jsou country písničky?

Vidíte, a já jsem o sobě nikdy netvrdila, že jsem country zpěvačka. Když jsme se dali dohromady s Jir-

Foto: M. Votavová

SU 5971-2

kou Brabcem a jeho kapela si začala říkat Country Beat, nikdo u nás nevěděl, co to znamená. Když si to spojení Country Beat přeložíte, znamená to „venkovský tlukot“. O tom ale většina lidí nepřemýšlí. Když se řekne country, lidem se vybaví steelkytary a písničky, se kterými ani nesouhlasím. Ono ale vždycky jde o kvalitu. A samozřejmě se mi líbila řada písní i z oblasti country music – hlavně proto, že šlo o příběhy. Příběhy o něčem. Dokud tu byl Jirka Grossmann, vždycky uměl takové příběhy napsat do písně. A když šlo

o nadsázku, byla pokaždé nádherná a perfektní.

A uměl i „nepříběhové“ texty, myslím zrovna třeba Závídím.

To byl tak trochu boží osud. Ta píseň je původně italský „foxík“, napsal ji Adriano Celentano, a k nám do divadla ji přinesl František Ringo Čech. Dva dny před premiérou se vrátil Jirka Grossmann z nemocnice, kde se dozvěděl, že je opravdu smrtelně nemocný, nikomu z nás nic neřekl a přes noc napsal tenhle nádherný text. Ta píseň je nesmrtelná

a žádaná přes generace. Takovou už asi nikdy mít nebudu. A jenom pro zajímavost: nedávno potkal jeden můj známý v Itálii pana Celentana, který se ho zeptal, jak je možné, že se ta jeho písnička u nás v Česku pořád s takovým úspěchem hraje. A ten můj známý odpověděl, že je to hlavně kvůli jedinečnému textu a příběhu, který se k němu pojí. Jirkovi jsem za ni dodnes vděčná.

Na nové supraphonské kompilaci je nejvíc písní s Country Beatem Jiřího Brabce. Nazpívala jste nejvíc písniček s touhle kapelou?

Myslím, že ano. To byla moje nejplodnější doba, měli jsme na to věk, měli jsme příležitost, byli jsme parta lidí, kteří měli zájem hledat novou a zajímavou muziku. V té politicky dost těžké době nebylo jednoduché vozit sem písně ze zahraničí, a stejně pak procházely těžkou cenzurou. Ale šlo nám o věc.

Jiří Grossmann ani Jiří Brabec už mezi námi nejsou. Asi na ně často vzpomínáte?

Jistě! Dnes spolupracuji s kapelou Bokomara Luboše Javůrka, mimochodem – k naší spolupráci došlo díky Supraphonu. Na koncertech zpívám i novější věci, ale lidi po mně stále chtějí i písničky jako Závídím, Drahý můj, Blondák s červenou bugatkou či Vilém peče housky, tedy muziku, která mě spojuje právě s Jirkou Brabcem a Jirkou Grossmannem.

top

OČEKÁVÁNÍ JULIETTY

Velkou pozornost zahraničních hudebních médií přitahuje příprava CD obsahující skladby **Bohuslava Martinů: Tři fragmenty z opery Juliette**. Jde o jedinečnou nahrávku České filharmonie s dirigentem Sirem Charlesem Mackerrasem, kterou zdobí výkon (zde v sopránové poloze) Magdaleny Kožené. Vydavatelství Supraphon pro realizaci CD získalo slavnou pěvkyni s laskavým svolením Deutsche Grammophon. Album bude mít celosvětové jednotné zahájení prodeje: 25. května 2009. Již ale 16. dubna 2009 v samém centru Londýna (v hotelu Durrants na George Street) uspořádal Supraphon speciální prezentaci pro britský tisk i média z kontinentální Evropy. Za přítomnosti dirigenta Charlese Mackerrase se tak v předstihu mohli seznámit s výjimečnou nahrávkou. Již nyní Supraphonu svůj zájem o publicitu chystané nahrávky projevil například: Fono Forum (Německo), Diverdi (Španělsko), IRR & Klassisk Musikkmagasin (Norsko), Sunday Times, Opera Magazine, Gramophone, BBC Radio3 a BBC Music Magazine. Nebývalý zájem těchto mediálních veličin (v oblasti klasické hudby) jistě napovídá, že jde o mimořádnou událost.

Sir Charles Mackerras

Foto: Z. Chlapák

Magdalena Kožená

Foto: D. Port

Steve Davislim

Foto: R. Frank

SU 3994-2

ŠPORCL PŘED VYDÁNÍM NOVÉHO ALBA ZAHRAJE V TOKIU

Od 29. dubna do 5. května 2009 bude **Pavel Šporcl** hostem hudebního festivalu Folle Journee Japan v Tokiu. Na červen houslista chystá k vydání své nové album. CD bude obsahovat skladby Korngolda a Strausse, jež nahrál se Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK řízeným Jiřím Koutem. V přípravách už je i podzimní turné, které se bude vázat k albu Gipsy Way, které Pavel Šporcl nahrál se slovensko-romskou cimbálovou kapelou Romano Stilo.

Foto: M. Kubica

HYMNY EU NA CD

Supraphon ve spolupráci se Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu vydává nově nahané **státní hymny členských států Evropské unie**. SOČR v nahrávce řídí dirigent Jan Kučera. CD se na pultech prodejen objeví na konci dubna.

SU 3995-2

JANKOVÁ S HAYDNEM NA MHF PRAŽSKÉ JARO I NA NOVÉM CD

Sopranistka **MARTINA JANKOVÁ** je ještě větší pěveckou hvězdou v zahraničí, než u nás. Ovšem letošní rok bude k jejím českým příznivcům štedrý. Sopranistka vystoupí na MHF Pražské jaro (17. 5. 09) a zároveň v květnu vydá své první CD u Supraphonu. Oba počiny Martiny Jankové se týkají 200. výročí úmrtí Josepha Haydna.

SU 4005-2

Foto poskytl Smart Communication

